



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

LAPSUS fuerat vir quidam nobilis ab statu
ac de die in diem tergiuersabatur ad Deum con-
verti: quod cum P. Balthassar intellectisset, com-
miseratione eius miseriae motus, hanc ad eum Epi-
stolam dedit, sicut Apostolus ad Galathas in si-
mili occasione. Nescio, (inquit) quam viam ag-
grediar, ut agam cum anima tua; pacis, an pugnae;
silentij, an sermonis: omnes enim mihi occulas
video, non gramine, quod recreat; sed ve-
pribus & spinis, quæ necessariò lœdunt, & cruen-
tant pedes ingredientium. Quid faciam, quo utar
consilio? eligo nihilominus, infirmitatem meam
prodere: sic enim, & mihi leuamen, & tibi aliquā
afferam compunctionem. Per Iesu Christi sangu-
inem peto, ut oculos aperias, tuique cordis duri-
tientiam Vocationi diuinæ. Noli te defendere ab
eo, qui non querit tuam mortem. Attende i&tus,
imò & flagella, quæ à potente eius manu sustines.
Quomodo te illa non emolliunt & effodias pro-
fundius, donec haurias aquas, si verba sua non au-
dientes detestatur; qui eius flagella intelligere
nolunt, quātum ei adferrent horrorem? infortu-
nium hoc omne mihi solatum auferet omnibus
diebus vitæ meæ; bolus hic coget me apud altissi-
mi tribunal clamare: ingratitudo hæc est, & inur-
banitas ab omni generoso animo aliena. nam qui
generosi sunt, grati etiam esse solent; a quis tefas
scinavit: frater, non obedire veritati, ambulabas be-
nè, b currebas benè: quis te impediuit, veritati non
obedire? quando, quæso, Diabolus sanguinem suū
in tui

, in cui gratiam effudit: ut tantum amorem in eum
conceperis? si, cui omnia debentur, sic iniuria;
cum aliquid ei subtrahitur: quid erit si nihil ei
reddatur? quid si omnibus ab ipso acceptis, quis
abutatur? quid si ex ipsis metet Dei beneficij ste-
lam quis contra eum texat? intellige iam illumine
fugias, ne obdurecas; ne liges, aut abbrevies ma-
num Omnipotentis: qui plus te diligit erubescen-
tem, & ad pedes suos prostratum; quam obstina-
tum, & ipsum fugientem. Quod si tibi adeo te
malè gerenti, toties ipse occurrit; & si eum hor-
ren, internum tamen habes testimonium, quod te
dilexerit, pacemque sponte obtulerit; si ipse læ-
sus, & iniurijs affectus, ad te accessit, teque est
amplexatus: cur te nunc contrahis? num quod
existimes: tibi accedenti portam ipsum oculu-
rum? noli obsecro, hac noua iniuria illum affice-
re: quod per oculos, quos in facie habes, obte-
stor. Scio te eum non esse quem suorum consilio-
rum, animique decretorum poeniteat; nec hor-
reat quod valde desiderauit, cum videt, se illud
obtinuisse. Non ita est, non ita est. aut fortè cogi-
tas, aliud nūc tempus esse, quam cum amares. cur
mutatus es? at Deus noster semper idem est: ego
Deus & non mutor. Huius rei Fidem habes, & in-
stantiae interioris, qua te vocabat, cum tu eum de-
testareris: necessariò igitur credere debes: si tu fe-
ceris, quod ille iubet: facturum ipsum, quod pro-
mittit: admittas ergo, idque tibi persuades: com-
patiarismi hi si non vis tui ipsius cōmisereri; do-
leas quod prauis tuis actionibus, multos scanda-
lizes & crucifigas; concipias tandem ex iniiquita-
te nauseam; horreas cibum, qui comedentem oc-
cidit.

ALVAREZ CAP. XXXIII. 397
idit. Quando tandem, toties peccando saturabe. " non valde citò Deum agnoueris, non nimis " citò vitâ fungeris; nec male feceris, cùm non fue- " ris recollectior eo, qui dicebat: sero te cognoui Bo- " uitas infinita! absque solatatio gemes, si attendas " quot annorum, quot opportunitatum iacturam " feceris; & quot occasions tibi euanuerint, & ve- " lut in sordes sint commutatae: ego fidei iusfor tuus " ero, ego pœnitentiam protuis peccatis agam, ea " que flere iuuabo. Venias huc: offero enim tibi Dei " misericordiam in eius nomine: requiesce per pau- " cos dies; recipiaste ad locum sacrum & tutum: " qui & animam, & corpus tuum tuebitur; & præ " delicijs, & autoritate à quibus raptaris meliora " largietur. Et quoniam verba mihi desunt ad con- " tinuum, quem in anima mea finio; & tu quoque finem impone " Martyrio, quo me afficis. O si Deus oculos tibi a- " periret, vt & te videres, & me: credo non haberes " cor ad tantum malum studinendum. Deus tibi sit " lux & fortitudo, vt vtramque hanc abyssum per- " spicerem possis. Amen.

Quæ imago magis ad viuum expressa esse
litteris ac sitiē-

spicere possis. Arpen.
Quia B. imago magis ad viuum expressa esse
potest operarij alicuius Euangelici zelatis ac siti-
marum, quam haec sit Epistola? quænam mater
maiorem sensum de perduto filio ostendere po-
test, quam magnus hic vir ostendit ob vnius ani-
mæ iacturam? quæ indicia magis aperta esse pos-
sunt, accensi erga proximos amoris? quis dolor
ad eo cōtinuus, quæ lacrymæ, qui clamores, & quis
ad eo liberalis animus, ut aliena mala tanquam ad eo
propria suscipiat? verè Dei amor calamum sui
huius

huius serui mouebat; cœlestemque eloquentiam
suā largiebatur, ad expugnādū cor adeō indurātū.

IN simili alia occasione scripsit ad quandam
aliam personam, eodem quo superiores spiritu:
his verbis.

Salmanti- „ ACCESPI tuas literas valde aulicas, & optaſ-
„ sem sanctiores. Si quam ego terribilem in mea vita
1576. „ noui, tu es talis. Quando tandem defnes cum Spi-
„ ritu sancto contendere? at qui certò scias, graui-
„ ter ipsum duriterq; tecum aeteturum, adeone ama-
„ bile est peccatum vt eius causa deserere velis Dei
„ delicias & favorem; teq; ipsam eius inimicitiae in-
„ dignationi subiijcere? triste certè ac deflendū am-
„ plexa es consiliē, quod teneram mihi compassio-
„ nem attulit: nam cum Deus constituerit, vt omnis
„ inordinatus animus, sibi ipſiſ fit poena; eaq; fit ex-
„ secutioni mandanda: necesse erit eas sustinere
„ quas venenū adferet, quod nunc hauris, quia dul-
„ ce sapit: angustias sc. quæ viscera tua grauiter tor-
„ quebant; tentatoris verò recreabunt (vt ex hoc tu-
„ us, quem promereris, cruciarus crescar) triūphan-
„ tis de victoria suæ prædæ, & irridentis celerita-
„ tē, ad laqueum suum, & ad proprium nocentum
„ currentis: tunc experieris quid amiseris, & quid
„ lucrata fueris, cum ignominiosè adeō te illi dedi-
„ deris. Quod si haec inferni species & umbra suffi-
„ ciet, vt in te ipsam reuertaris, sicut iuuenis ille Eu-
„ angelicus fame vexatus & infamia, vt pulchritu-
„ dinem donūs Dei diligas, & magnam eius abun-
„ danciam, ita vt crepare potius eligas, quam ab eg-
„ recedere: occurram & ego tibi, quemadmodum
„ Pater illius fecit. Quod si cogitas, me ita suspede-
„ revitam sicut hactenus ducendo: tuam retege de-
ceptio-

ptionem: non enim ego temporis mei iacturam
cere volo, sicut tu facis, moriens quotidiè sine
lla, aut parua spe fructus. Deus te alliciat tra-
urque, vt potest. Amen. Has scribo quartanæ Pa-
oxismum expectans, vt tibi persuadeas me tui
ion esse oblitum.

S A T I S se prodit Sancti huius viri charitas, si-
quidem humor ille Quartanæ Febris qui vel dum
acipit se mouere, adeò solet cor affligere non tâ-
nū potuit, vt ipse quis perditæ curâ deponeret; sed
irepto calamo sententias adeò efficaces scrip-
tit, ad eam Christi Domini gregi restituendam;
morbis enim non faciunt huiusmodi viros, negli-
gentes, sed compatientes, nam etiam proprij cor-
poris cōmoditatē deponunt, & calcant, prepter
spirituale proximibonum, vt supra est dictum.

S. II.

ALTERI cuidam Dominæ valde Nobili *Salmaticæ*
(qua à tenera ætate mundo renunciās am- ^{1. Aug. 1740}
plexa fuerat Institutum Monialium Carmelitarū *D. Casilda*.
Discalceatarum) scripsit, docens viam & ratio-
nem fructum capiendi, multumque proficiendi in
eostatu.

Cv M. sacerdolum deserueris; abieceris procul-
dubio affectus eius, ac desideria, amoremq; eius ti-
tulorum, ac honorum; & conuerteris ad eos, qui
sunt in domo Dei, tanquam eius iam domestica,
qui splendidiores sunt, ac iucundiores illis. Quā-
obrem nec nobilem, nec magnam cōpellabo, siqui
dēstudes parva esse in oculis tuis; nec Reuerentia
quia, si apertos illos habes: aduertes, contemptum
potius